

DYREKTYWA 98/6/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 lutego 1998 r.

w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 129a ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu³, w świetle wspólnego tekstu przyjętego przez komitet pojednawczy dnia 9 grudnia 1997 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) przejrzyste funkcjonowanie rynku oraz prawidłowa informacja przyczyniają się do poprawy ochrony konsumenta oraz zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami;
- 2) konsumentom należy zapewnić wysoki poziom ochrony; Wspólnota powinna wnieść w ten poziom wkład, prowadząc szczególne działania wspierające i uzupełniające politykę prowadzoną przez Państwa Członkowskie dotyczącą dokładnego, przejrzystego i jednoznacznego informowania konsumentów o cenach oferowanych im produktów;
- 3) rezolucja Rady z dnia 14 kwietnia 1975 r. w sprawie wstępnego programu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w kwestii polityki ochrony i informowania konsumentów⁴ oraz rezolucja Rady z dnia 19 maja 1981 r. w sprawie drugiego programu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w zakresie polityki ochrony konsumentów i polityki informacyjnej⁵ stanowią podstawę do ustanowienia wspólnych zasad dotyczących podawania cen;
- 4) zasady te zostały ustanowione dyrektywą 79/581/EWG dotyczącą podawania cen niektórych środków spożywczych⁶ oraz dyrektywą 88/314/EWG dotyczącą podawania cen produktów nie będących żywnością⁷;
- 5) powiązanie między podawaniem ceny jednostkowej produktów i ich paczkowaniem w ustalonych ilościach lub objętościach odpowiadających wartościom asortymentów przyjętym na poziomie Wspólnoty okazało się zbyt skomplikowane, aby mogło być stosowane; jest, zatem konieczne, porzucenie tego powiązania na rzecz nowego uproszczonego mechanizmu a także w interesie konsumenta, bez uszczerbku dla przepisów regulujących normalizację opakowań;
- 6) obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań;
- 7) powinien, zatem istnieć powszechny obowiązek podawania zarówno ceny sprzedaży jak i ceny jednostkowej na wszystkich produktach z wyjątkiem produktów sprzedawanych luzem, gdzie cena sprzedaży może być podana jedynie po określeniu przez konsumenta żądanej ilości produktu;
- 8) konieczne jest wzięcie pod uwagę faktu, iż niektóre produkty są zazwyczaj sprzedawane w ilościach innych niż jeden kilogram, jeden litr, jeden metr, jeden metr kwadratowy lub jeden metr sześcienny; jest, zatem właściwe, aby zezwolić Państwom Członkowskim na wprowadzenie zasady, iż cena jednostkowa odnosi się do różnej pojedynczej jednostki ilości, biorąc pod uwagę charakter produktu oraz ilości, w których produkt ten jest zazwyczaj sprzedawany w danych Państwach Członkowskich;
- 9) w niektórych przypadkach obowiązek podawania ceny jednostkowej może stanowić zbyt duże obciążenie dla niektórych małych przedsiębiorstw handlu detalicznego; Państwa Członkowskie powinny, zatem móc powstrzymać

¹ Dz.U. C 260 z 5.10.1995, str. 5 oraz Dz.U. C 249 z 27.8.1996, str. 2.

² Dz.U. C 82 z 19.3.1996, str. 32.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 1996 r. (Dz.U. C 141 z 13.5.1996, str. 191). Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 września 1996 r. (Dz.U. C 333 z 7.11.1996, str. 7) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 lutego 1997 r. (Dz.U. C 85 z 17.3.1997, str. 26). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 1997 r. oraz decyzja Rady z dnia 18 grudnia 1997 r.

⁴ Dz.U. C 92 z 25.4.1975, str. 1.

⁵ Dz.U. C 133 z 3.6.1981, str. 1.

⁶ Dz.U. L 158 z 26.6.1979, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/58/WE (Dz.U. L 299 z 12.12.1995, str. 11).

⁷ Dz.U. L 142 z 9.6.1988, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 95/58/WE (Dz.U. L 299 z 12.12.1995, str. 11).

się od stosowania tego obowiązku podczas właściwego okresu przejściowego;

- 10) Państwa Członkowskie powinny również móc zaniechać obowiązku podawania ceny jednostkowej w przypadku produktów, dla których podawanie ceny jednostkowej nie byłoby przydatne lub też mogłoby wprowadzić w błąd, na przykład, gdy wskazanie ilości nie ma wpływu na porównywanie cen lub, gdy różne produkty są sprzedawane w takich samych opakowaniach;
- 11) w przypadku produktów nie będących żywnością, Państwa Członkowskie w celu ułatwienia zastosowania przyjętego mechanizmu, mogą ustanowić wykaz produktów lub kategorii produktów, względem których istnieje obowiązek podawania ceny jednostkowej;
- 12) przepisy mające zastosowanie na poziomie Wspólnoty mogą zapewnić jednolitą i przejrzystą informację, z korzyścią dla wszystkich konsumentów rynku wewnętrznego; to nowe uproszczone podejście jest tyleż niezbędne, co wystarczające do osiągnięcia tego celu;
- 13) Państwa Członkowskie muszą zapewnić skuteczne funkcjonowanie tego systemu; przejrzystość systemu powinna zostać utrzymana także po wprowadzeniu euro; w tym celu, maksymalna ilość cen, które muszą być podawane, powinna być ograniczona;
- 14) szczególną uwagę należy zwrócić na małe przedsiębiorstwa handlu detalicznego; w tym celu, Komisja powinna w swoim sprawozdaniu ze stosowania niniejszej dyrektywy, które złoży najpóźniej w trzy lata począwszy od daty określonej w art. 11 ust. 1, wziąć szczególnie pod uwagę doświadczenie zdobyte w świetle zastosowania niniejszej dyrektywy przez małe przedsiębiorstwa handlu detalicznego, między innymi, w zakresie rozwoju technologicznego oraz wprowadzenia jednolitej waluty; uwzględniając okres przejściowy określony w art. 6, sprawozdaniu temu powinna towarzyszyć propozycja,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) *cena sprzedaży* oznacza cenę końcową za jednostkę produktu, lub daną ilość produktu, włącznie z podatkiem VAT i wszystkimi pozostałymi podatkami;
- b) *cena jednostkowa* oznacza cenę końcową, włącznie z podatkiem VAT i wszystkimi pozostałymi podatkami, za jeden kilogram, jeden litr, jeden metr, jeden metr kwadratowy lub jeden metr sześcienny produktu lub inną pojedynczą jednostkę ilości, która jest szeroko i zwyczajowo stosowana w danym Państwie Członkowskim, prowadzącym obrót danymi produktami;
- c) *produkty sprzedawane luzem* oznaczają produkty, które nie są paczkowane, a ilość ich jest odmierzana w obecności konsumenta;
- d) *podmiot gospodarczy* oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która sprzedaje lub oferuje do sprzedaży produkty, które należą do zakresu jego działalności handlowej lub zawodowej;
- e) *konsument* oznacza każdą osobę fizyczną, która kupuje produkty w celach, które nie mieszczą się w zakresie jego działalności handlowej lub zawodowej.

Artykuł 3

1. Cenę sprzedaży i cenę jednostkową podaje się dla wszystkich produktów określonych w art. 1, podawanie ceny podlega przepisom art. 5. Nie ma potrzeby podawania ceny jednostkowej w przypadku, gdy jest ona identyczna z ceną sprzedaży.
2. Państwa Członkowskie mogą postanowić, iż ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do:
 - produktów dostarczanych w trakcie świadczenia usługi,
 - sprzedaży z licytacji oraz sprzedaży dzieł sztuki i antyków.
3. W odniesieniu do produktów sprzedawanych luzem, musi być podawana jedynie cena jednostkowa.

4. W każdej reklamie, która podaje cenę sprzedaży produktów określonych w art. 1, jest umieszczona także cena jednostkowa z zastrzeżeniem art. 5.

Artykuł 4

1. Cena sprzedaży i cena jednostkowa muszą być jednoznaczne, łatwo dostrzegalne i czytelne. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć maksymalną liczbę cen, które mają być podane.
2. Cena jednostkowa odnosi się do ilości zadeklarowanej zgodnie z przepisami krajowymi i wspólnotowymi.

W przypadku, gdy przepisy krajowe lub wspólnotowe wymagają wskazania wagi netto oraz wagi masy suchej netto dla niektórych produktów paczkowanych, wystarczające jest podanie ceny jednostkowej wagi masy suchej netto.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie mogą zaniechać obowiązku podawania ceny jednostkowej produktów, w przypadku których podawanie ceny jednostkowej nie byłoby przydatne ze względu na rodzaj produktu lub przeznaczenie, lub też mogłoby wprowadzić w błąd.
2. W związku z zastosowaniem ust. 1, Państwa Członkowskie mogą, w przypadku produktów nie będących żywnością, ustalić wykaz produktów lub kategorii produktów, objętych obowiązkiem podawania ceny jednostkowej.

Artykuł 6

W przypadku, gdyby obowiązek podawania ceny jednostkowej stanowił zbyt duże obciążenie dla niektórych małych przedsiębiorstw handlu detalicznego z powodu liczby sprzedawanych produktów, powierzchni sprzedaży, charakteru miejsca sprzedaży, szczególnych warunków sprzedaży w przypadku, gdy produkt nie jest bezpośrednio dostępny dla konsumenta lub niektórych innych form przedsiębiorczości, takich jak niektóre rodzaje handlu domokrażnego, Państwa Członkowskie mogą, w czasie trwania okresu przejściowego począwszy od daty określonej w art. 11 ust. 1, postanowić, że obowiązek podawania ceny jednostkowej produktów innych niż sprzedawanych luzem, które są sprzedawane we wspomnianych przedsiębiorstwach, nie stosuje się, z zastrzeżeniem art. 12.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie podejmą właściwe środki, aby informować wszystkie zainteresowane osoby, o prawie krajowym stanowiącym transpozycję niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie ustanowią kary za naruszenie przepisów krajowych przyjętych w celu stosowania niniejszej dyrektywy, oraz podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, że są one stosowane. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 9

1. Dziesięcioletni okres przejściowy określony w art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/58/WE z dnia 29 listopada 1995 r. zmieniającej dyrektywę 79/581/EWG w sprawie ochrony konsumenta w zakresie podawania cen środków spożywczych oraz dyrektywę 88/314/EWG w sprawie ochrony konsumenta w zakresie podawania cen produktów nie będących żywnością⁸ zostanie przedłużony aż do daty określonej w art. 11 ust. 1 niniejszej dyrektywy.
2. Dyrektywy 79/581/EWG i 88/314/EWG tracą moc z mocą od daty określonej w art. 11 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich w przyjmowaniu lub utrzymywaniu w mocy przepisów, które są korzystniejsze pod względem przekazywania informacji konsumentom i porównywania cen, bez uszczerbku dla ich zobowiązań wynikających z Traktatu.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 18 marca 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Przepisy mają zastosowanie począwszy od tej daty.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

⁸ Dz.U L 299 z 12.12.1995, str. 11.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Państwa Członkowskie prześlą przepisy dotyczące kar przewidziane w art. 8 oraz wszystkie późniejsze zmiany do tych przepisów.

Artykuł 12

Komisja, nie później niż w terminie trzech lat od daty określonej w art. 11 ust. 1, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie całościowe sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 6, wraz z propozycją.

Na podstawie tego sprawozdania Parlament Europejski i Rada ponownie przeegzaminują przepisy art. 6 i podejmą działania, zgodnie z postanowieniami Traktatu, w ciągu trzech lat od przedstawienia przez Komisję propozycji określonej w akapicie pierwszym.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL - ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. CUNNINGHAM

Przewodniczący